

6. Efter lovforslagets § 123 stilles der nogle basale krav til kommunens indstilling om en tvangsmæssig anbringelse. Allerede efter de gældende regler arbejdes der meget intenst med indstillingen om iværksættelse af ophold uden for hjemmet uden forældrenes samtykke. Lovforslagets krav til indstillingen skønnes derfor ikke at medføre administrativt merudforbrug i kommunerne af nævneværdigt omfang.

Administrative konsekvenser af ændringer i bindende statslige forskrifter er normalt ikke omfattet af regulering af tilskuddene til kommuner og amtskommuner, med mindre der er tale om deciderede opgaveomlægninger. Som følge heraf skal der ikke ske ændringer af tilskuddene til kommuner og amtskommuner som følge af pkt. 1, 2 og 4-6. Derimod skal amtskommunernes bloktilskud reduceres og kommunernes bloktilskud forhøjes som følge af pkt. 3.

Økonomiske konsekvenser

1. Efter lovforslagets § 33, stk. 2, nr. 8, kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde økonomisk støtte til udgifter, der bevirker, at en anbringelse uden for hjemmet undgås, at en hjemgivelse kan fremskyndes, eller at støtten i væsentlig grad kan bidrage til en stabil kontakt mellem forældre og børn under et eller flere børns anbringelse uden for hjemmet.

Denne bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i bistandslovens § 46 c med den væsentlige ændring, at det foreslås, at bestemmelsen ikke længere skal være trangsbestemt. På grundlag af oplysninger om konsekvenserne af indførelsen af trangskriteriet i bestemmelsen i 1981 skønnes det, at udgifterne efter denne bestemmelse vil blive forøget med 10 pct. som følge af ophævelsen af trangskriteriet. Kommunernes udgifter efter § 46 c skønnes i 1992 at udgøre ca. 90 mill. kr. Merudgifterne skønnes således at udgøre ca. 9 mill. kr. årligt for det offentlige i PL-1992.

2. Efter lovforslagets § 33, stk. 2, nr. 9, kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde økonomisk støtte til ophold på kost- eller efterskole, når forældremyndighedsindehaveren ikke selv har midler hertil.

Denne bestemmelse er indeholdt i den nuværende bestemmelse i bistandslovens § 33, stk. 1, nr. 3, om anbringelse uden for hjemmet. Lovforslaget betyder, at ophold på kost- og efterskoler efter denne bestemmelse ikke længere er egentlige anbringelser uden for hjemmet. Dette betyder dog ikke, at ophold på kost- og efterskoler ikke kan finde sted som en egentlig anbringelse efter lovforslagets § 33, stk. 2, nr. 10. Det skønnes imidlertid, at næsten alle børn og unge, som i dag er anbragt på kost- og efterskoler, efter lovforslaget vil være omfattet af bestemmelsen i

§ 33, stk. 2, nr. 9, hvorefter der ikke er tale om egentlige anbringelser uden for hjemmet.

Når der ikke er tale om egentlige anbringelser uden for hjemmet, vil der i modsætning til i dag på den ene side i en række tilfælde skulle udbetales børnefamilieydelse og eventuelt børnetilskud, børnebidrag og børnetillæg efter kontanthjælpsreglerne til de pågældende familier. Det betyder merudgifter på disse områder. Merudgifterne til børnefamilieydelse, børnetilskud, børnebidrag og børnetillæg skønnes med betydelig usikkerhed at udgøre ca. 15 mill. kr. årligt for det offentlige under ét i PL-1992.

På den anden side skal kommunerne, når barnet eller den unge ikke er anbragt uden for hjemmet, kun yde et tilskud til betaling af udgifterne ved kost- og efterskoleopholdet alt efter familiens økonomiske situation. Efter de gældende regler afholder kommuner fuldt ud udgifterne ved kost- og efterskoleopholdet, når barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet. Desuden ydes der efter de gældende regler lommepege og støtte til beklædning. Til gengæld betaler forældrene efter de gældende regler så i forhold til deres indkomst for opholdet efter reglerne i Socialministeriets bekendtgørelse om betaling for ophold i døgninstitution for børn og unge og for formidlet døgnophold i opholdssteder for børn og unge.

Det skønnes, at kommunernes besparelse som følge af, at de efter lovforslaget kun skal yde et tilskud til betaling af udgifterne ved kost- og efterskoleopholdet, modsvares af mindreindtægter for kommunerne som følge af, at forældrene ikke længere skal betale for opholdet efter reglerne i betalingsbekendtgørelsen. Kommunerne vil imidlertid få en besparelse som følge af, at der ikke skal ydes lommepege og støtte til beklædning til børn og unge på kost- og efterskoler. Besparelsen skønnes med betydelig usikkerhed at udgøre ca. 12 mill. kr. i PL-1992.

Alt i alt skønnes lovforslaget for så vidt angår kost- og efterskoleområdet med betydelig usikkerhed at medføre merudgifter for det offentlige under ét på ca. 3 mill. kr. i PL-1992.

3. Efter lovforslagets § 124 skal kommunalbestyrelsen i en række tilfælde tilbyde vederlagsfri advokatbistand. Efter lovforslaget udvides adgangen til gratis advokatbistand i følgende tilfælde: A) Beslutninger om brev og telefonkontrol og beslutninger om afbrydelse af samvær m.v. B) I en sag om forbud mod flytning eller hjemtagelse får plejeforældre ret til advokatbistand. C) I en sag om afbrydelse af samvær m.v. får forældre, som ikke har del i forældremyndigheden, ret til advokatbistand. D) Unge, der er fyldt 15 år, får ret til advokatbistand i forbindelse med tvangsforanstaltninger.